

"Exposició Dipòsits de la memòria de Joan Casals, entre els dies 22 de setembre i el 12 de novembre a la Sala Reus del Museu d'Art i Història de Reus, Pl. de la Llibertat, 15 de Reus"

Dipòsits de la memòria de Joan Casals

L'obra de Joan Casals (Tarragona, 1945) es pot relacionar amb l'obra de dos poetes simbolistes catalans poc coneguts, Josep Estadella i Jaume Agelet. En el poema *Set de llum*, Josep Estadella ens diu: "Jo tresco per un bosc sense confins, / de somnis blaus i aurífiques quimeres, / i em perdo per la ratlla dels camins / cercant la resplendor de les dreces". Els boscos de Joan Casals són ocres, blaus, marrons, vermells, s'articulen en sèries lineals molt extenses que, com el mateix artista reconeix, recorren tota la seva vida. Sobre aquest fons boscos es belluguen figures fetes de colors foscos, violetes i daurats que contrasten amb elements molt simples (un queixal, un porc, parelles antropomorfes, pictogrames) de color farina,. A vegades, però, ens sorprèn amb grocs i taronges que expressen violència i dolor, alegria o goig. Trames de punts o ratlles, xarxes, línies irregulars que es creuen com imaginant un poble vist des del cel, com nusos que lliguen i atrauen com potents imants, i molt a prop figures planes que semblen fugir "cercant la resplendor de les dreces". L'exposició que ara ens presenta al Museu d'Art i Història de Reus és una espectacular mostra del treball realitzat en els darrers anys. I el primer que li hem d'agrair és l'honestedat i la riquesa d'idees. És molt difícil que un pintor madur ens pugui sorprendre en cadascuna de les seves creacions, i que a la vegada en cadascuna d'elles hi veiem el dipòsit personal del creador, reflectit en els seus patiments, les seves reflexions, pors, i anhels. Perquè a l'artista li hem d'exigir precisament això, que ens ensenyi el seu món interior, perquè llavors ens sentirem identificats i commoguts.

Màrius Domingo